

Titel: Hvad et Folk skylder Gud, til hvis Velstand han har viist en besynderlig Løst, forestilled i En Froe-Prædiken for Holmens Meenighed i Kiøbenhavn Paa dcn anordnede Almindelige Takke- og Bede-Fæst den 1. December 1773. [...]

Citation: "Hvad et Folk skylder Gud, til hvis Velstand han har viist en besynderlig Løst, forestilled i En Froe-Prædiken for Holmens Meenighed i Kiøbenhavn Paa dcn anordnede Almindelige Takke- og Bede-Fæst den 1. December 1773. [...]", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 21*, H.J. Graae, 1774, s. 8. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_021-shoot-w2_021_004_p8_bZONE1523094/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 21

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

han siger: Herren har Løst til sin Tieners Velstand

Det Ord som her bruges bemærker egentlig Fred; Herren har Løst til sin Tieners Fred. I dette eene Ord og under dette eene Navn indbefattede Ebræerne altslags Lyksalighed, fordi det og er Hovedsagen af alt, og ingen Lyksalighed fandt nydes, stionnes uden med Fred i Fred. Det er og det samme, som her forstaaes ved det Ord Velstand, ikke blot Røgdøm og Formue; thi der fandt og være, (som Salomon siger) en Mand som Gud giver Røgdøm og Guds og Ære, dog ikke ²Maagt til at æde deraf — Sygdom og Elendighed fandt giøre at han ey finder til dette Livs Gode. Om saadan en kan det da ey siges, at det gaaer ham vel, eller han lever vel fordi han er røig, men ved Velstand, naar den som her i Almindelighed betragtes, forstaaes altslags baade aandelig og timelig Lyksalighed. Siger da David: at Herren har Løst til sin Tieners Velstand, da vil han saa meget sige, at Herren finder en inderlig Behag i, at det gaaer den, eller de, der ærer, dyrker og frygter ham i Sandhed og Oprigtighed, vel, at det gaaer dem altsid vel, i alle Maader vel. Her kunde man vel sige med Paulo, hvo haver kiendt Herrens Sind?